

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1258/2019
23.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Марка Вучковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Рашки К 115/17 од 11.06.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 700/19 од 13.09.2019. године, у седници већа одржаној 23.01.2020. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Рашки К 115/17 од 11.06.2019. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 700/19 од 13.09.2019. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у односу на преостале повреде закона **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Рашки К 115/17 од 11.06.2019. године, између осталих, окривљени АА оглашено је кривим због извршеног кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца, те је обавезан да суду накнади паушал као и 388.940,00 динара оштећеном ББ на име накнаде штете, солидарно са окривљеним ВВ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 700/19 од 13.09.2019. године одбијена је, као неоснована, жалба заједничког браниоца окривљених АА и ВВ и потврђена пресуда Основног суда у Рашки К 115/17 од 11.06.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Вучковић, на основу члана 482. и 483. ЗКП, поднео је захтев за заштиту законитости, због „повреда закона прописаних чланом 485. став 1. тачка 1) ЗКП“, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да

укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљеног АА „огласити да није крив за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. које му је стављено на терет“.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, након чега је одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по ЗКП не могу заснивати - листингу позива од 19.06.2017. године о оствареној телефонској комуникацији између бројева ... чији је власник према наводима тужилаштва „окривљени ВВ и броја ... чији је власник према наводима тужилаштва окривљени АА“, који је прибављен као незаконит доказ јер у списима предмета не постоји наредба за његово прибављање, због чега је морао бити издвојен из списка предмета у складу са чланом 84. став 2. ЗКП, у вези са одредбом члана 16. став 1. ЗКП.

Врховни касациони суд изнете наводе оцењује као неосноване.

Одредбом члана 167. ЗКП која се односи на „наредбу о тајном надзору комуникације“, ставом 1. је прописано да посебну доказну радњу из члана 166. овог Законика одређује судија за претходни поступак образложеном наредбом, а ставом 3. истог члана је прописано да тајни надзор комуникације може трајати три месеца, а због неопходности даљег прикупљања доказа се може продужити највише за три месеца. Ако је реч о кривичним делима из члана 162. став 1. тачка 1) овог Законика тајни надзор може се изузетно продужити још највише два пута у трајању од по три месеца. Спровођење надзора се прекида чим престану разлози за његову примену.

Наиме, у списима предмета постоји наредба судије за претходни поступак Основног суда у Рашки КПП пов. 29/17 од 15.08.2017. године, којом је на основу члана 167. став 3. у вези става 1. и члана 286. ЗКП, дат налог за достављање листинга мобилног телефона број ... и листинга мобилног телефона којим је коришћена претплатничка картица ..., на који начин је прибављен доказ, „извод и листинга комуникације између претплатничких картица ... (ВВ) и ... (АА) за 19.06.2017. године“ на чију се незаконитост указује поднетим захтевом. Исти доказ је на главном претресу одржаном пред Основним судом у Рашки 11.06.2019. године прочитан, односно у исти је извршен увид, без изнетих примедби окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Марка Вучковића.

Дакле, Врховни касациони суд имајући у виду напред изнето налази да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказима прибављеним од овлашћених државних органа, како по начину тако и по садржини, у свему сагласно са Закоником о кривичном поступку из ког разлога су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног, адвоката Марка Вучковића, да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног, адвоката Марка Вучковића се изричито нумерички, указује на повреду одредбе члана 68. став 1. тачка 2) и члана 88. Законика о кривичном поступку као и на то да је висина имовинскоправне користи, која је наводно стечена извршењем кривичног дела, одређена паушално само на основу изјава оштећеног ББ и пописа робе, који је био непечатан и који је саставио сам оштећени, чиме је по ставу одбране учињена повреда одредбе члана 439. тачка 3) и члана 441. став 3. ЗКП, које наводе Врховни касациони суд оцењује као наводе којима се оспорава чињенично стање као погрешно и непотпуно утврђено, односно којима се указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како указивање на означене одредбе из члана 68. став 1. тачка 2); члана 88. и члана 440. ЗКП, у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, не представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног преко браниоца, поднети захтев је у наведеним деловима одбачен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 491. став 1. ЗКП, те члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправа
Управитељ писарнице
Марина Антонић